

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Milana Taubera a Mgr. Gabriely Bašné ve věci

žalobkyně: N. T., narozená dne ..., státní příslušnost K., bytem A., S. 2/2a-34, Republika K.

zastoupená advokátem JUDr. Petrem Adámkem, ČAK evid.č. 1220, se sídlem Táboritská 1000/23, 13000 Praha 3, adresa pro doručování: Jeseniova 837/10, 13000 Praha 3

proti Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,
se sídlem Náměstí Hrdinů 1634/3, 14021 Praha 4
žalovanému:

v řízení o žalobě proti rozhodnutí č. j. MV-64721-14/SO/sen-2013 ze dne 13. července 2015,

takto:

- I. Žaloba se o d m í t á .
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího zástupce JUDr. Petra Adámka, advokáta.
- IV. Zástupce žalobkyně se vyzývá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhala přezkumu rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto usnesení, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) č. j. OAM-56191-30/DP-2011 ze dne 1. 4.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

2014, jímž nebylo vyhověno žádosti žalobkyně ze dne 27. 2. 2013, doručené správnímu orgánu I. stupně dne 22. 4. 2013, o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 20. 12. 2012 č. j. OAM-56191-20/DP-2011; tímto rozhodnutím ze dne 20.12.2012 byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.

2. Žalobkyně v žalobě uvádí, že dne 28. 7. 2011 podala u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR. V období po podání této žádosti byla nucena vycestovat do K. V době pobytu v K. žalobkyni skončila platnost dosavadního povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR. Právní zástupce JUDr. Petr Adámek, kterému žalobkyně udělila plnou moc v A. v K., nahlédl dne 19. 3. 2013 na pracovišti správního orgánu I. stupně do správního spisu a zjistil, že ve věci bylo vydáno rozhodnutí č. j. OAM-56191/DP-2011 ze dne 20. 12. 2012, kterým byla žádost žalobkyně zamítnuta podle ustanovení § 46 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalobkyně je toho názoru, že toto předmětné rozhodnutí jí nebylo doručeno, a to ani fikcí. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně č. j. OAM-56191/DP-2011 ze dne 20. 12. 2012 podala žalobkyně odvolání k žalovanému, v němž současně žádala i o určení neplatnosti doručení fikcí dnem 23. 1. 2013.
3. Žalobkyně dále uvádí, že správní orgán I. stupně pak vydal dne 1. 4. 2014 usnesení č. j. OAM-56191-30/DP-2011, kterým žádosti o určení neplatnosti doručení rozhodnutí správního orgánu ze dne 20. 12. 2012, č. j. OAM-56191-20/DP-2011, dle ustanovení § 24 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“), nevyhověl, neboť nebyly splněny podmínky uvedené v ustanovení § 24 odst. 2 správního řádu. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně odvolání k žalovanému. Žalovaný vydal dne 13. 7. 2015 rozhodnutí č. j. MV-64721-14/SO/sen-2013, kterým odvolání žalobkyně zamítl a usnesení správního orgánu I. stupně č. j. OAM-56191-30/DP-2011 ze dne 1. 4. 2014 potvrdil; v tomto rozhodnutí se žalovaný rovněž zabýval odvoláním žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně č. j. OAM-56191/DP-2011 ze dne 20. 12. 2012, k čemuž žalovaný uvedl, že toto bylo podáno opožděně. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného č. j. MV-64721-14/SO/sen-2013 ze dne 13. 7. 2015 žalobkyně podala žalobu k Městskému soudu v Praze.
4. Žalobkyně navrhla soudu, aby soud svým rozhodnutím
 - a) Uznal, že odvolání podané dne 22. 4. 2013 bylo podáno v zákonné lhůtě;
 - b) Zrušil rozhodnutí žalovaného č. j. MV-64721-14/SO/sen-2013 ze dne 13. 7. 2015;
 - c) Vrátil věc žalovanému k projednání zbývajících částí odvolání ohledně povolení k dlouhodobému pobytu na území.
5. Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě uvádí, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně č. j. OAM-56191-20/DP-2011 ze dne 20. 12. 2012 bylo doručeno na základě fikce doručení dnem 7. 1. 2013 podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu; z obsahu správního spisu není zřejmé, že by žalobkyně správnímu orgánu I. stupně jakýmkoliv způsobem sdělila jinou adresu pro doručování. V posuzovaném případě dle názoru žalovaného bylo z údajů na doručence zjištěno, že všechny podmínky pro řádné uložení písemnosti splněny Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

byly, a proto mohla nastat fikce doručení. Zásilka se správnímu orgánu I. stupně vrátila dne 10. 1. 2013, tedy po uplynutí zákonné lhůty pro uložení. Ohledně opožděnosti odvolání proti rozhodnutí č. j. OAM-56191-20/DP-2011 ze dne 20. 12. 2012 žalovaný sděluje, že odkazuje na stranu 3 žalobou napadeného rozhodnutí a znovu konstatuje, že i kdyby za den doručení napadeného rozhodnutí považoval den nahlédnutí do spisu (19. 3. 2014), žalobkyně i tak podala odvolání opožděně. Žalovaný dále odkazuje na žalobou napadené rozhodnutí a uvádí, že k žádosti o určení neplatnosti doručení žalobkyně nepředložila důkazy k prokázání vážného důvodu, pro nějž si uvedenou písemnost nemohla vyzvednout, tudíž tvrzené skutečnosti neprokázala. Nadto podle ustanovení § 41 odst. 2 správního řádu žalobkyně mohla požádat o prominutí zmeškání lhůty do 15 dnů ode dne seznámení zástupce žalobkyně se spisem, tj. do dne 3. 4. 2013; žádost o určení neplatnosti doručení však byla podána až dne 22. 4. 2013. Žalovaný Městskému soudu v Praze navrhuje, aby žalobu bez jednání jako nedůvodnou zamítl.

6. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobkyně podala dne 28. 7. 2011 žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Dne 20. 12. 2012 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. OAM-56191-20/DP-2011, kterým zamítl žádost žalobkyně o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání dle ustanovení § 46 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť nebyly ve stanovené lhůtě předloženy doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti. Toto rozhodnutí bylo zasláno žalobkyni prostřednictvím provozovatele poštovních služeb; obálka byla vrácena s poznámkou: „adresát nezastižen – oznámeno.“ Dne 19. 3. 2013 se zástupce žalobkyně dostavil na pracoviště správního orgánu I. stupně, předložil plnou moc udělenou mu žalobkyní a nahlédl do spisu vedeného pod č. j. OAM-56191/DP-2011. Dne 23. 4. 2013 (žalobkyně i žalovaný ovšem shodně uvádí datum 22. 4. 2013) bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno odvolání žalobkyně do rozhodnutí správního orgánu I. stupně č. j. OAM-56191/DP-2011 ze dne 20. 12. 2012; součástí tohoto odvolání je žádost, aby žalovaný rozhodl, že doručení nebylo provedeno v souladu s ustanovením § 20 odst. 1, 2 a § 22 správního řádu, aby žalobkyni přiznal podle ustanovení § 24 odst. 2 správního řádu překážky při doručování, neboť se žalobkyně nacházela v cizině a aby vyslovil neplatnost doručení fikcí dnem 23. 1. 2013. Správní orgán I. stupně toto odvolání postoupil žalovanému jako opožděné. Dne 13. 3. 2014 vydal žalovaný opatření proti nečinnosti č. j. MV-64721-5/SO/sen-2013, ve kterém přikazuje správnímu orgánu I. stupně, aby do 15 dnů ode dne doručení tohoto opatření proti nečinnosti rozhodl o žádosti žalobkyně o určení neplatnosti doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně č. j. OAM-56191-20/DP-2011. Dne 1. 4. 2014 vydal správní orgán I. stupně usnesení č. j. OAM-56191-30/DP-2011, kterým žádosti o určení neplatnosti doručení rozhodnutí správního orgánu ze dne 20. 12. 2012, č.j. OAM-56191-20/DP-2011, a o určení neplatnosti okamžiku doručení dle ustanovení § 24 odst. 2 správního řádu nevyhověl, neboť nebyly splněny podmínky uvedené v ustanovení § 24 odst. 2 správního řádu. Proti tomuto usnesení č. j. OAM-56191-30/DP-2011 podala žalobkyně odvolání; toto odvolání bylo žalovanému doručeno 26. 4. 2014. Dne 13. 7. 2015 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. MV-64721-14/SO/sen-2013, kterým odvolání žalobkyně zamítl a usnesení správního orgánu I. stupně č. j. OAM-56191-30/DP-2011 ze dne 1. 4. 2014 potvrdil. V tomto rozhodnutí došel žalovaný k závěru, že nejpozději dnem, kdy se zástupce žalované seznámil se správním spisem, tedy dnem 19. 3. 2013, pominula překážka, Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

kteřá žalobkyni bránila podat odvolání; žalobkyně tedy mohla požádat o prominutí zmeškání lhůty do 15 dnů ode dne 19. 3. 2013, tedy do dne 3. 4. 2013, žádost o určení neplatnosti doručení však byla podána později.

7. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny všechny podmínky pro meritorní projednání podané žaloby, přičemž zjistil, že to mu tak není.
8. Podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném (dále jen „s. ř. s.“) ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
9. Podle § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony, které nejsou rozhodnutími.
10. Podle § 68 písm. e) s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
11. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. soud usnesením odmítne návrh, je-li podle tohoto zákona nepřipustný.
12. Vzhledem k výše uvedenému jsou ze soudního přezkumu vyloučeny takové úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Rozhodnutím ve smyslu legislativní zkratky uvedené v ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. je třeba rozumět závazné deklaratorní či konstitutivní rozhodnutí. Není rozhodné, zda je úkon správního orgánu jako rozhodnutí výslovně označen, ani zda byla dodržena jeho zákonem stanovená forma. Naopak významné je, zda takovým úkonem správního orgánu došlo ke vzniku, změně nebo zániku práv a povinností fyzických či právnických osob, tzn. zda jím bylo zasazeno do právní sféry těchto osob. Žalobou napadené rozhodnutí, jímž nebylo vyhověno žádosti žalobkyně o určení neplatnosti doručení rozhodnutí, není rozhodnutím, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobkyně.
13. Soud v této souvislosti poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2016, č.j. 2 Afs 165/2016-26, v němž vyslovil právní větu: „(I.) Rozhodnutí správce daně o zamítnutí žádosti o prodloužení lhůty k podání daňového tvrzení (§ 36 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu) není „rozhodnutím“ ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť samo o sobě ještě nezasahuje do práv či povinností daňového subjektu. Jeho samostatný soudní přezkum na základě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je proto nepřipustný podle § 68 písm. e) ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. Zákonnost rozhodnutí o uvedené žádosti se posoudí v rámci případného přezkumu zákonosti na to navazujícího rozhodnutí, pro něž bylo právně významné, zda daňové tvrzení bylo podáno včas. Dle názoru soudu uvedené závěry Nejvyššího správního soudu lze aplikovat i na nyní posuzovaný případ žalobkyně.“
14. S ohledem na vše shora uvedené soud podanou žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve vazbě na ustanovení § 70 písm. a) a ustanovení § 68 písm. e) s.ř.s. odmítl, neboť jde o žalobu, která je nepřipustná.
15. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

16. O vrácení soudního poplatku soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění rozhodném, podle kterého byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud zároveň vyzval zástupce žalobkyně ke sdělení bankovního spojení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. května 2018

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.